

REGLUGERÐ

4. jan.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Vestmannaeyjakaupstað, nr. 70 30. ág. 1926.

1. gr.

Síðasta málsgrein 18. gr. reglugerðarinnar falli niður, en í staðinn komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Innlend skip og bátar undir 20 smál. nettó greiði ekki hafnsögugjald, nema þau noti aðstoð hafnsögumanns.

2. gr.

25. gr. sömu reglugerðar verði svo hljóðandi:

Vö rug j a l d s k r á .

1. flokkur: Kornvörur, jarðepli, rófur, ís, hey, áburður, fóðurbætir, sago og kartöflumjöl.
Gjald kr. 0.20 fyrir hver 100 kg.
2. flokkur: Kol, salt, ísvarinn kassafiskur, koks, mór og reiðingur.
Gjald kr. 0.25 fyrir hver 100 kg.
3. flokkur: Fiskur upp úr salti.
Gjald kr. 0.30 fyrir hver 100 kg.
4. flokkur: Fullverkaður saltfiskur, söltuð hrogn, ísvarinn og heilfrystur fiskur, ísvarin hrogn og fiskimjöl.
Gjald kr. 0.50 fyrir hver 100 kg.
5. flokkur: Allar oliur og benzin, sement, eldfastur leir og steinn, gólfflísar, þakhellur og efni til múrhúðunar.
Gjald kr. 0.60 fyrir hver 100 kg.
6. flokkur: veiðarfæri og efni til veiðarfæra, fiskumbúðir, pokar og öll beita.
Gjald kr. 0.80 fyrir hver 100 kg.
7. flokkur: Hraðfrystur fiskur flakaður, lýsi og sundmagi.
Gjald kr. 1.00 fyrir hver 100 kg.
8. flokkur: Sykur, feitmeti, járn, vélar og vélahlutar, saumur, rúðugler, krossviður og þurr bein.
Gjald kr. 1.70 fyrir hver 100 kg.
9. flokkur: Húsgögn og hljóðfæri.
Gjald kr. 0.30 fyrir hvert ten.fet.
Timbur. Gjald kr. 0.15 fyrir hvert ten.fet.
10. flokkur: Tómar tunnur. Gjald kr. 0.50 fyrir stykkið.
Stórgripir. Gjald kr. 2.00 fyrir stykkið.
Sauðfé. Gjald kr. 0.50 fyrir stykkið.
Loðdýr. Gjald kr. 0.50 fyrir stykkið.
11. flokkur: Endursendar umbúðir, vín-, öl- og gosdrykkjakassar.
Gjald kr. 0.50 fyrir hvert stykki.
12. flokkur: Allar aðrar vörur, sem gjald hefur verið tekið af eftir þyngd.
Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917 og 9 samkvæmt hafnarlögum fyrir Vestamannaeyjar, nr. 60 10. nóvember 1913, til að 4. jan. öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Reglugerðir nr. 57 26. júlí 1927 og nr. 27 9. marz 1934 falla jafnframt úr gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. janúar 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

REGLUR

10

9. jan.

um hleðslu og eldsneytisforða skipa, er flytja ísvarinn fisk til Bretlands á ófriðartímum.

Samkvæmt lögum nr. 78 11. júní 1938, um eftirlit með skipum, eru hér með sett ákvæði um hleðslu og eldsneytisforða þeirra skipa, sem flytja ísvarinn fisk til útlanda.

1. gr.

Öll íslensk skip, sem fara milli Íslands og annara landa, skulu að minnsta kosti hafa 23 cm hleðsluborð í vetrarferðum á tímabilinu frá 15. október til 1. apríl. Á öðrum tíma má hleðsluborð vera um 5 cm minna. Hleðsluborðið getur þó, samkvæmt ákvæðum nefndar þeirrar, er um ræðir í 5. gr., verið mismunandi eftir traustleika skipsins, smíðalagi og öðru, er lýtur að haffæri þess.

2. gr.

Eldsneytisforði skips skal vera að minnsta kosti 50% meiri en hann þarf að vera til þess að sigla því til ákvörðunarstaðar við venjuleg (normal) siglingarskilyrði í vetrarferðum.

3. gr.

Talstöðvar skipanna skulu hvert sinni reyndar áður en skipið fer frá landi í utanlandsferð. Skal umboðsmaður Landssíma Íslands á hverjum stað leysa talstöðvarnar úr innsiglium, meðan prófun þessi fer fram. Þegar prófað er út í loftnet, skal farið að eftir fyrirmyndum Landssímans.

4. gr.

Áður en skip leggur úr höfn í ferð til útlanda, skal skipaskoðunarmaður eða annar maður, sem skipaskoðunarstjóri hefur falið eftirlit með framkvæmd þessara reglna, framkvæma skoðun á hleðsluborði og eldsneytisforða skipsins, og þegar fyrirmælum skoðunarmanns um hleðsluborð og eldsneytisforða er fullnægt, skal skipinu látið í té „ferðavottorð“, sem aðeins gildir fyrir þá ferð, sem það leggur upp í.

Ferðavottorðið skal gefið út af hlutaðeigandi skoðunarmanni og eftir fyrirmynd, sem skipaskoðunin lætur eftirlitsmönnum í té.

5. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið skipar 3 menn til að gera skrá yfir þau skip, er til greina kemur að fari frá Íslandi til Bretlands með ísvarinn fisk, og skal tilgreina í skránni hleðsluborð og minnsta eldsneytisforða, sem hverju skipi er ætlaður til ferðarinnar. Skal einn þessara manna tilnefndur af skipaskoðunarstjóra, annar af Landssambandi ísl. útvegsmanna og hinn þriðji af Slysavarnafélagi Íslands. Skrá þessa skal afhenda skipaskoðunarstjóra, og tilkynnir hann þeim, er eftirlitið annast, hvaða hleðsluborð og eldsneytisforða hverju skipi er skylt að hafa.